

גמ"ר 6956/01/13 - מדינת ישראל נגד נאיף מטאלקה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
גמ"ר 6956-01-13 מדינת ישראל נ' מטאלקה
10 פברואר 2014

בפני כב' הסגן נשיאה ישראל ויטלסון

בעניין: מדינת ישראל
נגד
המאשימה
נאיף מטאלקה
ע"י ב"כ עו"ד סגל
הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירה של גרם מוות ברשלנות, בניגוד לסעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ביחד עם סעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961.

על פי עובדות כתב האישום, ב- 29.6.11 בשעה 18:00 או בסמוך, עבד הנאשם באתר הפסולת חירייה, הממוקם בדרך כביש 4, מצפון לדרום, בין מחלף מסובים למחלף גנות.

באתר ממוקמות תחנות מעבר אליהן מופנות משאיות אשפה לפרוק את הפסולת.

עבודת הנאשם הייתה נהיגה בטרקטור אליו מחובר יעה אופני ("שופל"), בעזרת הטרקטור דחפו את האשפה לבור אשר אגר את האשפה אשר נפרקה מהמשאיות שהגיעו לאתר.

במועד הרלוונטי לכתב האישום כאן, בשעה 18:20 הגיעה לרמפת הפריקה, משאית אשפה אשר הייתה נהוגה בידי רמי לוי ז"ל (להלן "המנוח").

בסמוך לאירוע, פרק המנוח את האשפה מהמשאית, הנאשם הבחין במשאית ובמנוח כאשר ביצע את עבודתו בסמוך אליו.

כדי לאפשר לנאשם לבצע את עבודתו התרחק המנוח עם משאיתו מרחק של כ-30 מטר ממקום פריקת האשפה ויצא מתא הנהג על מנת לסגור את דלתות ארגז המשאית, בחלקה האחורי של המשאית.

הנאשם המשיך נסיעתו בטרקטור לפנים, ואז החל בנסיעה לאחור, מרחק של למעלה מ-30 מטרים, ללא כל סיבה, כשהוא אינו מבחין בשום שלב במשאית או במנוח, אשר כאמור עמד וסגר את דלתות ארגז המשאית.

הנאשם המשיך נסיעתו לאחור, עד אשר פגע במנוח ובמשאית.

עמוד 1

כתוצאה מהתאונה ומעוצמת הפגיעה בו, נפטר המנוח בו במקום.

התאונה ומותו של המנוח נגרמו כתוצאה מרשלנותו של הנאשם באופן נהיגת הטרקטור, ובין השאר:

- א. הנאשם לא בלם את הטרקטור ולא הבחין כלל במשאית, על אף ששדה הראייה שלו לאחור היה פנוי לחלוטין.
- ב. בכל אותה העת, הוא לא הסב ראשו לאחור, לבחון אם יש עצמים או אנשים שהוא עלול לפגוע בהם.
- ג. הנאשם לא ווידא בטרם נסיעתו לאחור כי אין איש הנמצא בקו נסיעתו של הטרקטור וזאת בניגוד להוראות הבטיחות באתר.

טיעוני הצדדים

ב-13.10.13, הציגה התביעה לבית המשפט את עמדתה ולפיה, במסגרת של הסדר טיעון חלקי היא תבקש עונש של מאסר לפרק זמן של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ופסילת רישיון הנהיגה למשך 10 שנים בפועל, כמו כן תבקש התביעה פסילה על תנאי ופיצוי למשפחת המנוח כאשר הנאשם רשאי לבקש עונשים קלים יותר.

ב- 24.1.14, הציגה התביעה את טיעוניה לעונש באופן מפורט יותר ולאחר קבלת תסקיר קצין מבחן המתאר את נסיבות חייו של הנאשם.

זאת לדעת, כדי להמחיש את אופן ודרך התרחשות התאונה הוצג לבית המשפט בשלב הטיעונים לעונש דיסק המתאר את דרך התרחשות התאונה ממש (ת/2). ניתן להבחין כיצד הטרקטור בו נהג הנאשם נסע לאחור, והתנגש בעוצמה רבה במשאית ובמנוח. כל זאת כאשר המנוח נלכד בין הארגז לטרקטור.

התביעה הצביעה על הקלות הבלתי נסבלת, באופן נהיגת הנאשם, עת זה האחרון נסע לאחור כברת דרך ארוכה של כ-30 מטר, מבלי להסב את ראשו לאחור, מבלי לבדוק כי עצמים או אנשים מצויים בקו נסיעתו. פעולה פשוטה זו שהייתה יכולה למנוע את האסון הנוראי של אובדן חיים. לשיטתה מדובר ברשלנות ברף הגבוה.

שיקולי התביעה להסתפק בטיעוניה לעונש לשנת מאסר אחת, ולא מעבר לתקופה ארוכה מזו, היו שניים:

- א. עובדת הודייתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו בהזדמנות הראשונה, לקיחת האחירות והבעת החרטה והצער כפי שהדבר מצא את ביטויו בתסקיר קצין המבחן.
- ב. מקום התרחשות האירוע, אתר עבודה בו התבצעה הפריקה (בשונה מתיק מדינת ישראל נ' מילר גמ"ר 9573-01-12 תעבורה תל אביב - שם אירוע הנסיעה לאחור היה בטבורה של עיר והנהג פגע פגיעה קטלנית בהולכת רגל שצעדה לפי תומה בתחום המדרכה).

הנאשם העיד בפתח טיעוני ההגנה:

הוא הצביע על הכאב הרב שהוא חש, לנוכח האסון שגרם, הוא חש בצער המשפחה, הכאב מוכר לו היטב שכן אף אחיו

נהרג בתאונת דרכים לפני 4 שנים, והוא עוזר בכלכלת ילדיו.

הוא תאר את סדרי ותנאי העבודה באתר בהם המשאית והטרקטור "שופל" עבדו יחד בעת ובעונה אחת באותה משבצת קרקע. כבר בליל התאונה ובעקבותיה שונו כל סדרי התנועה במקום. הוקם מחסום ונאסרה העבודה במשותף. כיום, המחסום מסדיר את זרימת העבודה, אשר הטרקטור והמשאית לעולם לא יוכלו לעבוד בעת ובעונה אחת. הוא תיאר את מצבו המשפחתי, הוא נשוי 17 שנים ללא ילדים כאשר הוא ובת זוגתו נמצאים בטיפול פוריות, אשתו הפילה פעמים רבות. מצבה הרפואי קשה.

הסנגור המשיך וטען להקלה בעונש, לפי טעמו במקרה זה ניתן להסתפק בעבודות שירות ואין מקום להטיל מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

עברו התעברותי של הנאשם קל, הוא ציין כי מדובר באדם נורמטיבי, מהישוב, אשר עבד כל חייו בעבודה מסודרת ובשל טעות של שבריר השנייה, עלול למצוא עצמו מאחורי סורג ובריח עם עבריינים במקום מוכה סמים. לשיטתו, ענישה בדרך של עבודות שירות בבית חולים כמו בית לוינשטיין או מקום אחר, בו מטפלים בנפגעים היא ענישה משמעותית ונכונה יותר ממאסר בפועל.

הסנגור מפנה לתסקיר קצין המבחן המתאר את מסכת חייו הנורמטיבית לחלוטין של הנאשם. הנאשם הוא בעל מסור לאשתו, הנשוי לה 17 שנה, המנסה להביא ילדים לעולם, השבר שעובר על המשפחה בעקבות התאונה, ומצבה הרפואי הקשה של אשתו הזקוקה לתמיכתו של בעלה.

הסנגור הפנה את בית המשפט לשורה של פסקי דין, בהם הוטלו עונשי מאסר שמשכם היה נמוך מזה של שנה אחת. כמו כן, הוצגו פסקי דין בהם העונש היה מאסר במסגרת של עבודות שירות בלבד. לעניין זה ראה ת"פ 5961-09 מדינת ישראל נ' זערורה בבית משפט השלום ת"א מיום 6.4.11. שם הנאשם פגע ברוכב אופנוע, גרם למותו והפר חובת דיווח. העונש שהוטל על הנאשם בסופו של יום היה עשרה חודשים של מאסר.

ע"פ (תל אביב-יפו) 11197-02-12 דימטרי בריבין נ' מדינת ישראל מיום 16.7.12. במקרה זה הנאשם לא ציית לתמרור עצור וגרם למותו של רוכב האופנוע.

העונש שהוטל בסופו של יום היה מאסר בפועל של 6 חודשים שרוצו בדרך של עבודות שירות, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים ופיצוי למשפחות המנוח בסך 10,000 ₪.

גמ"ר 5192-02-11 מדינת ישראל נ' שרון, בבית משפט השלום לתעבורה תל אביב מיום 5.7.12. שם הנאשמת התקרבה בנסיעה למעבר חצייה שהיה מסומן היטב ופגעה בהולך רגל שחצה את הכביש משמאל לימין ביחס לכוון נסיעתה, במרחק של כמטר אחד מהמעבר, וגרמה למותו של הולך הרגל. העונש שהוטל היה 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, פסילה מלאחוז ברישיון נהיגה למשך 10 שנים ומאסר על תנאי.

ראיתי לנגד עיני את נסיבות מקרה זה, שמעתי את אשת המנוח עת תארה את סבלה הרב. האובדן אותו היא חווה יום יום. חברה לחיים, בעלה איתו הייתה יחד 26 שנים, אב מסור לשלושת ילדה. בתה הקטנה הייתה בת 6 בעת התרחשות התאונה. מנגד, שמעתי גם את מעסיקו של הנאשם, אשר דיבר על עובדת היכרותו את הנאשם במשך 7 שנים. הוא מכיר אותו כעובד מסור, נאמן, אחראי שעבד בנאמנות ללא דופי, עשה תמיד את כל המוטל עליו ואף התנדב לבית ספר עם צרכים מיוחדים שמקום העבודה הקים.

מדובר בנאשם שהוא אדם חיובי, שנכשל במעידה חד פעמית, ובמקום בו נוהל העבודה בזירת האירוע שונה מיד, בו במקום, ושעות ספורות לאחר התרחשות התאונה.

בע"פ (ת"א) 52518-07-12 יניב לגטוויי נ' מדינת ישראל מיום ה-17.7.12 (פורסם בנבו) נאמר כך:

"שלושה אדנים מכתבים את הענישה בעבירות הרשלנות : האחד - אופי הרשלנות שמדובר בה. אין דינו של שבריר שניה של חוסר תשומת לב, שאף הוא בגדר רשלנות ייחשב, כדינה של התעלמות מתמרור וכיוב'. תחת הקטיגוריה הכללית של גרימת מוות ברשלנות, מצויות וריאציות רבות של רשלנות והענישה צריכה לשקף את מקומה במידרג החומרה של הווריאציה הרלוונטית. השני - הצורך ביצירת נורמה ענישה מרתיעה, כחלק מהמלחמה בנגע תאונות הדרכים... והשלישי - נסיבותיו האישיות של העבריין. בגדר נושא זה, יש לנהוג על פי המדיניות, האם מדיניות הענישה שנקבעה בפסיקת בית המשפט העליון המורה על נסיגתן של הנסיבות האישיות לעומת אינטרס הציבור, המחייב החמרה, עוד נכללת בנושא, גם התייחסות למיהותו של העבריין, כמשתקף מגיליון הרשעותיו הקודמות"

לעניינו, התאונה כאן התרחשה במתחם סגור, בו נושא התנועה של כלי הרכב שעבדו במקום, לא הוסדר כל צרכו באופן מאורגן. אם היה נוהל כלשהו, הרי שנוהל זה שונה כאמור בן לילה לאחר התאונה, ללמדך שלא ניתן היה להישען על הנוהל שהיה קיים טרם התאונה.

מנגד, לא ניתן להתעלם מהעובדה, הנאשם נסע לאחור, באופן עוור, כברת דרך של 30 מטר תמימים. המצאות המשאית בקו נסיעתו לאחור היה מסוג הדברים שהנאשם היה יכול וחייב להעלות על דעתו הגם שרף הרשלנות במקרה כאן אינו הרף הגבוה ביותר, דא עקא, הנאשם כאמור, נסע לאחור, באופן רשלני.

מכל העולה עד כאן אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר, מתוכם 9 חודשים מאסר בפועל והיתרה על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה של גרם מוות ברשלנות בניגוד לסעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.
2. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים בפועל.
3. הנאשם ישלם כפיצוי למשפחת המנוח סך 20,000 ₪. הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים. התשלום הראשון לא יאוחר מיום 2.5.14.

ניתן היום, י' אדר תשע"ד, 10 פברואר 2014.